

dige, thi i § 10 er det jo sagt, hvorledes der skal forholdes, naar Forsikringerne hæves, og Interessenterne i det ældre Selskab blive jo stillede saaledes, at de betragtes som dem, der havde begjært Forsikringen i den ældre Anstalt hævet og en ny Forsikring tegnet. Saaledes har jeg idetmindste opfattet det, og hvis det er rigtigt, saa staae disse tre sidste Linier overflødige. Det nysnævnte meget ærede Medlem nævnedes, at der mulig skulde behøves Sundhedsattester i dette Tilfælde. Dette Spørgsmaal troer jeg allerede er klaret ved Forhandlingerne igaar, hvor det udtrykkelig blev sagt af den høitærede Finansminister, at i de Tilfælde, som § 10 ommelder, behøves der ingen Sundhedsattester. Dersom vi antog, at den Anstalt, som vi nu have, var en privat Anstalt, og denne private Anstalt vilde opgjøre sin Status for at sammensmelte sin Formue med et andet Forsikringselskabs, eller gaae over til at danne et nyt Selskab — det er jo et Forhold, som saa ofte har fundet Sted — da troer jeg, at det vilde være ganske usædvanligt, om et saadant Selskab ikke vilde give sine Interessenter et passende Udbytte, afpasset efter det Overskud, hvortil disse Interessenter ved deres Bidrag havde ydet den væsentligste Bestanddeel. Jeg erkjender naturligviis fuldkomment, at Interessenterne ikke have nogetshelt Retsskrav, men jeg troer, der er et Billighedsskrav tilstede, som vilde være blevet fyldestgjort, dersom Anstalten havde været privat, og som jeg derfor ogsaa troer bør fyldestgøres, naagtet det er en Statsanstalt.

Ordføreren: Jeg tager Ordet for — hvad jeg opsatte for — at udtale mig nærmere om det sidste Vædringsforslag. Før jeg imidlertid gjør det, vil jeg dog ikke undlade at fremsætte et Par Bemærkninger i Anledning af de Uttringer, der nylig faldt fra det ærede Medlem, som sidst havde Ordet (Sessen). Det nævnte ærede Medlem kom tilbage til at omtale et Forslag, som han havde stillet til 2den Behandling, men som han dengang tog tilbage, før det kom under Forhandling, og som altfaa da ikke kunde nærmere imodgaaes. Naar han nu igjen har omtalt det i Forbi-

gaaende, vilde det være at misbruge Thingets Tid, hvis jeg fra min Side vilde gaae ind paa at gjendrive det Forslag, som saaledes forrige Gang blev taget tilbage, førend man kunde tale om det, og som nu ikke foreligger, skjøndt der kunde være meget væsentlige Ting at bemærke om den af ham tidligere foreslaaede ene Directeur og dennes Forhold til den Bestyrelse, som det ærede Medlem nu i Forening med mig har foreslaaet. Men een Ting kan jeg dog ikke lade være at gjøre opmærksom paa, fordi den virkelig staaer i nær Forbindelse med adskillige andre Ting, som her omhandles. Det ærede Medlem udhævede nys stærkt, at der bør paalægges de mathematikke Directeurer et særligt Ansvar og tillægges dem særlige Rettigheder. Dette vil det samme Medlem have, som tidligere fandt, at den bedste Bestyrelsesmaade var den, ifølge hvilken der ingen mathematikke Directeurer fandtes, thi han vilde jo have kun een Directeur og Forretningsfører uden nogen Bestemmelse om, at denne skulde være en mathematikkundig Mand, og det vilde da ogsaa have været meget uheldigt at sige, at Gnebestyreren og Forretningsføreren absolut skulde være en Mathematiker. Der er, ved hvad der nu foreligger i Lovforslaget, sikket Mathematikerne, hvad der er deres egentlige Sag, nemlig al den mathematikke Beregning, som staaer i Forbindelse med Opgjørelserne, og de skulle derhos — men det Sidste kun som Medlemmer af den hele Bestyrelse — være med at afgjøre alle tvivlsomme Tilfælde. De ere nu to — rigtig nok i en Bestyrelse af 5, men det gaaer ikke an — og det vil jeg sige, skjøndt jeg selv er Videnskabsmand — at opstille Videnskaben og dens Krav saaledes, at en Mand, fordi han er udnævnt til eller betegnet som Videnskabsmand, derfor skal have Eneret til at afgjøre Alt, hvormed han har at gjøre. Han skal have Ret til at være med og gjøre sin Indflydelse gjældende, saaledes som den kan gjøre sig gjældende gjennem Grunde, men heller ikke videre. Kunne de mathematikkundige Medlemmer ikke trænge igjennem i Bestyrelsen, saa kunne de jo henvende sig til Finansministeren, og hvis de heller ikke kunne trænge igjennem der, kunne de jo henvende sig til